

91

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 30 marca 1973 r.

w sprawie zabezpieczenia przeciwpożarowego lasów, łąk i wrzosowisk.

Na podstawie art. 7 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 1960 r. Nr 20, poz. 120 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Organy administracji państwowej i inne jednostki gospodarki uspołecznionej oraz osoby fizyczne, będące posiadaczami lub zarządcami lasów i gruntów leśnych, mienia i obiektów znajdujących się na terenie lasów albo w odległości do 100 m od nich, obowiązane są brać udział w zapobieganiu powstawaniu i rozprzestrzenianiu się pożarów lasów.

2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o obiekcie budowlanym lub obiekcie inżynierskim, należy przez to rozumieć obiekty określone w ustawie z dnia 31 stycznia 1961 r. — Prawo budowlane (Dz. U. z 1961 r. Nr 7, poz. 46 i z 1965 r. Nr 13, poz. 91).

§ 2. 1. Zakłady przemysłowe, obiekty magazynowe i inżynierskie, a w szczególności położone w lasach drogi publiczne i linie kolejowe oddziela się od lasu pasami przeciwpożarowymi; sposób wykonywania pasów przeciwpożarowych oraz ich rodzaje określają odrębne przepisy.

2. Organ zarządzający lasem w porozumieniu z właściwą terytorialnie komendą straży pożarnych może ustalić odrębny rodzaj pasa przeciwpożarowego lub zwolnić z obowiązku jego urządzania, w zależności od stopnia zagrożenia pożarowego powodowanego przez zakłady przemysłowe, obiekty magazynowe i inżynierskie.

§ 3. 1. Obowiązki, o których mowa w § 2, ciążyą na kierownikach zakładów przemysłowych, obiektów magazynowych oraz obiektów inżynierskich.

2. Obowiązek urządzania i utrzymywania pasów przeciwpożarowych przy drogach państwowych i lokalnych, biegnących przez lasy, ciąży na zarządzających lasami.

3. Urządzanie i utrzymywanie pasów przeciwpożarowych przy drogach zakładowych, biegnących przez lasy, należy do zakładów zobowiązanych do utrzymywania tych dróg.

§ 4. 1. Ośrodki turystyczno-wypoczynkowe, tereny wypoczynkowe, campingi, pola biwakowe, miejsca biwakowania, parkingi oraz miejsca postoju pojazdów mechanicznych, place budów, mielerze ziemne, schrony na żywicę, miejsca czasowego składowania paliw używanych do napędu urządzeń mechanicznych, położone w lasach, powinny być otoczone pasem przeciwpożarowym według zasad określonych przez organ zarządzający lasem.

2. Obiekty, tereny i miejsca, o których mowa w ust. 1, strzeżone przez dozorców powinny być wyposażone w sprzęt do gaszenia pożarów lasów.

3. Naturalne i sztuczne zbiorniki wodne, stale utrzymujące wodę w ilości powyżej 50 m³ i ciekły wodne stale prowadzące wodę, odległe do 500 m od obiektów turystycznych i placów budów, należy przystosować do czerpania wody do celów przeciwpożarowych.

4. Wykonywanie obowiązków, o których mowa w ust. 1—3, należy do zarządzających obiektami i miejscami wymienionymi w ust. 1.

§ 5. 1. Pasy przeciwpożarowe należy utrzymywać w stanie zapewniającym ich użyteczność w okresie od 1 kwietnia do 31 października każdego roku.

2. W zależności od występującego zagrożenia pożarowego lasów, lokalnych warunków klimatycznych i terenowych, a także charakteru obiektów i prac prowadzonych w lesie, organ zarządzający lasem może ustalić inny niż wymieniony w ust. 1 okres utrzymywania pasów w stanie zapewniającym ich użyteczność.

§ 6. Na pasach przeciwpożarowych zabronione jest składowanie wszelkich materiałów palnych.

§ 7. W odległości mniejszej niż 50 m od osi skrajnego toru kolejowego lub drogi zabrania się pozostawiać gałęzie, chrust, nie okrzesane ścięte drzewa, odpady eksploatacyjne itp. palne materiały.

§ 8. 1. Organ zarządzający lasem organizuje w okresie od 1 kwietnia do 31 października w porze dziennej obserwację lasów w celu wykrywania pożarów lasów oraz alarmowania o powstałych pożarach.

2. Punkty obserwacyjne powinny być wyposażone w środki łączności radiowej lub przewodowej.

3. W zależności od występującego zagrożenia pożarowego organ zarządzający lasem może ustalić inne niż wymienione w ust. 1 okresy lub odstąpić od prowadzenia obserwacji.

§ 9. 1. W okresach zagrożenia pożarowego lasy położone przy liniach kolejowych i drogach powinny być patrolowane.

2. Patrolowanie linii kolejowych prowadzi służba kolejowa, a patrolowanie dróg zarządzający lasami.

3. Organ zarządzający lasem ustala drogi, a w porozumieniu z organem kolejowym linie kolejowe, wzdłuż których należy prowadzić patrolowanie.

§ 10. 1. Organ zarządzający lasem obowiązany jest:

- 1) przystosować położone w lasach naturalne i sztuczne zbiorniki wodne, stale utrzymujące wodę w ilości powyżej 50 m³, do czerpania wody do celów przeciwpożarowych; na terenach określonych w § 4 ust. 3 obowiązki te wykonują zarządzający obiektami turystycznymi i placami budów,
- 2) urządzić na ciekach wodnych stale prowadzących wodę w odstępach co 5 km punkty czerpania wody, umożliwiające jednorazowy pobór wody w ilości co najmniej 5 m³,
- 3) przy wyznaczonych osadach służbowych zorganizować i wyposażać bazy sprzętu do gaszenia pożarów lasów,
- 4) urządzić i utrzymywać drogi dojazdowe do punktów czerpania wody i baz sprzętu,
- 5) oznakować tablicami informacyjnymi punkty czerpania wody i bazy sprzętu,
- 6) umieścić przy drogach dojazdowych do lasów tablice ostrzegawcze i informacyjne, dotyczące bezpieczeństwa pożarowego w lasach.

2. Czynności wymienione w ust. 1 pkt 1, 2 i 4 podejmowane są w porozumieniu z powiatową komendą straży pożarnych.

§ 11. 1. Zabrania się na terenach lasów, łąk, torfowisk i wrzosowisk oraz w odległości do 100 m od nich dokonywania czynności mogących wywołać niebezpieczeństwo pożaru, a w szczególności:

- 1) rozniecania ognisk, pozostawiania lub porzucania butelek i innych opakowań szklanych, palących się albo tlących przedmiotów, jak również nie zgaszonych zapalek i niedopałków papierosów oraz korzystania z otwartego płomienia,
  - 2) palenia tytoniu w okresie od 1 marca do 31 października z wyjątkiem dróg, miejsc o odsłoniętej glebie mineralnej i miejsc wyznaczonych do stałego przebywania ludności,
  - 3) wyrzucania żaru węglowego z parowozów i wagonów wyposażonych w paleniska,
  - 4) używania w parowozach dmuchaw oraz manipulowania na rusztach paleniska,
  - 5) używania ciągników z silnikami wyposażonymi w głowice żarowe oraz innych pojazdów iskrzących, bez zabezpieczenia rur wydechowych w urządzeniach odiskierne,
  - 6) wyrzucania z pociągów, pojazdów mechanicznych, pojazdów kolejek linowych i wyciągów turystycznych butelek lub innych opakowań szklanych, jak również nie zgaszonych zapalek i niedopałków papierosów oraz innych palących albo tlących się przedmiotów,
  - 7) wjazdu pojazdami mechanicznymi i zaprzęgowymi na drogi leśne nie oznakowane drogowskazami, z wyjątkiem pojazdów uprawnionych do tego, oraz wstępu na tereny lasów, na których zakaz taki został wprowadzony,
  - 8) używania kuchenek turystycznych w miejscach do tego celu nie wyznaczonych.
2. Organ zarządzający lasem może zezwolić na terenie lasów oraz w odległości do 100 m od nich — z wyjątkiem okresów szczególnego zagrożenia pożarowego — na:
- 1) urządzenie ognisk na obozach i biwakach,
  - 2) spalanie gałęzi i chrustu,
  - 3) dokonywanie robót strzałowych,
  - 4) wykonywanie robót budowlanych i montażowych przy użyciu płomienia,
  - 5) zwalczanie szkodliwych owadów przy użyciu ognia.
3. Podejmujący czynności wymienione w ust. 2 pkt 2 i 4 obowiązani są posiadać sprzęt do gaszenia pożaru, a miejsca przeznaczone do wykonywania robót budowlanych i montażowych albo spalania lub pod ognisko oczyścić aż do gleby mineralnej, otoczyć pasem przeciwpożarowym lub okopać.
4. Sposób zabezpieczenia miejsc, na których prowadzone są zabiegi wymienione w ust. 2 pkt 5, ustala organ zarządzający lasem.
- § 12. Zabrania się wypalania pokrywy gleby i pozostałości roślinnych na łąkach i wrzosowiskach.
- § 13. Tracą moc:
- 1) rozporządzenie Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 14 lipca 1951 r. w sprawie zapobiegania powstawaniu i rozszerzaniu się pożarów lasów, łąk, torfowisk i wrzosowisk (Dz. U. Nr 40, poz. 303),
  - 2) rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 17 marca 1972 r. w sprawie zapobiegania pożarom lasów i obiektów budowlanych powstającym w wyniku wypalania łąk i wrzosowisk (Dz. U. Nr 12, poz. 89).
- § 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: S. Kowalczyk

92

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 27 marca 1973 r.

w sprawie utworzenia Sądu Wojewódzkiego w Łodzi.

Na podstawie art. 5 § 1 i 2 oraz art. 4 § 1 Prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1964 r. Nr 6, poz. 40, z 1967 r. Nr 13, poz. 55 i z 1969 r. Nr 13, poz. 98) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tworzy się Sąd Wojewódzki w Łodzi dla obszaru właściwości miasta Łodzi i województwa łódzkiego.

§ 2. Tworzy się Ośrodek Zamiejscowy Sądu Wojewódzkiego w Łodzi z siedzibą w Piotrkowie Trybunalskim dla obszaru właściwości okręgów sądów powiatowych w: Bełchatowie, Pajęcznie, Piotrkowie Trybunalskim, Radomsku, Rawie Mazowieckiej, Skierniewicach i Tomaszowie Mazowieckim.

§ 3. Znosi się Sąd Wojewódzki dla miasta Łodzi w Łodzi.

§ 4. Znosi się Sąd Wojewódzki w Łodzi — dla województwa łódzkiego.

§ 5. Tracą moc:

- 1) § 1 i § 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 listopada 1950 r. o dostosowaniu sądów powszechnych do nowych przepisów ustrojowych i o zniesieniu sądów zbędnych (Dz. U. Nr 54, poz. 496) w części dotyczącej Sądu Wojewódzkiego dla miasta Łodzi w Łodzi i Sądu Wojewódzkiego w Łodzi — dla województwa łódzkiego,
- 2) § 1 lit. d), § 2 lit. d) oraz § 3 lit. d) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 1 lipca 1957 r. w sprawie ośrodków zamiejscowych niektórych sądów wojewódzkich (Dz. U. Nr 36, poz. 154),
- 3) § 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 czerwca 1964 r. w sprawie utworzenia Sądu Powiatowego w Tomaszowie Mazowieckim (Dz. U. Nr 23, poz. 155).

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 maja 1973 r.

Minister Sprawiedliwości: W. Berutowicz

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.